

Акад. Захари Михайлов Младенов е роден на 23 май 1919 г. в с. Струин дол, Белоградчишко.

Средно образование учи първоначално в Белоградчик и завършва във Видинската гимназия през 1937/1938 учебна година с отличен успех.

От 1939 г. е студент във Ветеринарно-медицинския факултет на Софийския университет "Св. Климент Охридски", който завършва през 1945 г.

От 1945 г. до 1949 г. е асистент към Катедрата по обща патология и патологична анатомия на същия факултет.

През 1949 г. по покана на акад. Ксенофонт Иванов преминава на работа в Института по експериментална ветеринарна медицина (сегашия Институт по експериментална патология и паразитология) при БАН като научен сътрудник.

През 1950 г. е избран за ст. н. с. II ст. През 1956 г. защитава кандидатска дисертация. През 1967 г. е избран за професор. През 1974 г. защитава докторска дисертация. През 1979 г. е избран за чл.-кор., а през 1995 г. – за академик от БАН.

Специализирал е в СССР (1955 г.), в ГДР (1959 г.) и в САЩ (1965 – 1966 г.).

Взел е най-активно участие в организирането, ръководенето и развитието на ИЕПП първоначално като научен секретар, след това като заместник-директор, а от 1967 г. до 1989 г. като директор на ИЕПП. От 1967 г. възглавява Секцията по патоморфология и ултраструктура на ИЕПП, в която са защитени 7 кандидатски и 4 докторски дисертации (до 1989 г.).

Публикувал е 106 научни труда, от които 3 монографии. Отпечатал е и 18 научно-популярни статии.

Научните му интереси общо са из областта на сравнителната патология и физиология на кръвта, и по-специално – сравнителната патология на левкози и тумори (рак), предизвикани от левкомогенни и туморогенни вируси. Видовият диапазон на изследванията му е широк: студенокръвни, птици, бозайници и човек.

Последователно, в продължение на 3 десетилетия, акад. Младенов активно участва и ръководи разработването на един от най-сложните проблеми на съвременната патобиология – проблема за причините, същността и механизмите за възникване на неоплазиите (рака). Той и сътрудниците му изолират 4 оригинални вирусни щамове с много важни свойства, които причиняват различни форми на левкозни и туморни заболявания при птиците. С това науката получава нови възможности за експериментални изследвания в областта на вирусната канцерогенеза. Акад. Младенов изменя и допълва схемата за класификация на левкозите и придружаващите ги тумори

при птиците. С тези си постижения той се изявява като един от водещите учени в областта на сравнителната патология не само у нас, но и в световен мащаб.

Бил е зам.-председател на ВАК.

Награден е с ордени “Кирил и Методий” I и II ст., 9-ти септември 1944 г. Два пъти е лауреат на Димитровска награда за наука (1976 г. и 1980 г.). Награден е със съвместната награда на БАН и СУ на името на “Акад. Пухлев” за научни постижения – 1988 г. и др.

Има признати от ИНРА 3 изобретения.

Горната информация е събрана и изпратена до тази група от доц. д-р Боян Първулов.